

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, Lij M. GOLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags 's donderdags & zaterdag.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk, 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 5 MAART.

Letternieuws.

Bij VANWEST-PLUYMERS, te St-Truiden, komt het eerste deel te verschijnen van eene reeks SERMOONEN OVER DE WAARHEDEN VAN DEN KATHOLIEKE GODSDIENST, door den Eerw. Pater ARCHANGELUS VENDRICKX, van de Orde der Minderbroeders.

Iets wat deze Sermoenen en Onderwijzingen vooral zal doen bijval vinden is de gansch bijzondere, en, wij mogen zeggen, de nieuwe manier waarop de katholieke waarheden behandeld worden. De schrijver heeft rijkelijk geput in de werken der nieuwere Italiaansche predikanten en hunne levendige en tegelijk eenvoudige voordracht zich trachten eigen te maken. Hij spreekt niet alleen tot het verstand, maar tracht ook de verbeelding en het gevoel op te wekken, hetgeen toch altoos voor het volk zoo voordelig is. Schriftuurteksten en aanhalingen uit de heilige Vaders zetten aan de redeneeringen gezag bij, terwijl gepaste voorbeelden uit Schriftuur en Kerkelijke Geschiedenis alles klaar en duidelijk maken. De Missiesermoenen zullen gevolgd worden van Sermoenen over de gewone waarheden, van kortere Onderwijzingen en Lofredenen op de onderscheidene feesten der Katholieke Kerk.

Prijs : 1 fr. 50 c. per boekdeel.

L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ & d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois de Mars 1874, est en vente chez M. COLLEÉ. Avec carte. Prix 25 centimes.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel, 2 maart :

Prins Alfred - Ernest - Albert, hertog van Edimburg, die men dezer dagen, met zijne jonge echtgenote op zijne huwelijksreis in de hoofdstad verwacht, is het vierde der negen kinderen van koningin Victoria van Engeland en van wijlen prins Albert van Saksen-Coburg-Gotha. Hij werd op 6 augustus 1844 geboren en draagt behalve dien van hertog van Edimburg nog de titels van hertog van Saksen, graaf van Ulster en van Kent, benevens dien van admiraal van het koninklijk engelsch zeewezen. De prins is dus nog geene 30 jaren oud en zijne echtgenote, de groothertogin Marie-Alexandrowna, werd op 17 oktober 1855 geboren, zij is de eenige prinses tusschen de zes kinderen gesproken uit het huwelijk van den keizer van Rusland, Alexander II met Marie-Alexandrowna-Maximiliana-Wilhelmina-Augusta-Sophia, dochter van wijlen Lodewijk II, groot-hertog van Hessen.

— Men schrijft uit Brussel, 4 maart :

Heden namiddag zal de snelrein met de koninklijke berline, langs Verviers naar de pruisische grens vertrekken, ten einde aldaar den hertog en de hertogin van Edimburg en hun talrijk gevolg af te wachten.

In dezen trein zullen, bij zijn vertrek uit de statie der hoofdstad, plaats nemen de afgezanten van Rusland en Engeland, namentlijk graaf Bloudon en lord John Saville Lumley, benevens MM. Erison, lieutenant-generaal, 's konings aide-de-camp en E. Van Rode, ordenantiofficier des konings.

In het paleis te Brussel en in het hotel de Belle Vue, zijn vertrekken in gereedheid gebracht voor de pasgehouden en hun talrijk gevolg. De koning zal zich naar de statie begeven, ten einde aldaar het koninklijke paar te ontvangen en geluk te wenschen, terwijl de koningin en hare oudste dochter, prinses Louisa, zich in het paleis te Brussel met de ontvangst zullen gelasten.

Vrijdag, ten 1 1/2 uur nanoen, zullen de koninklijke gasten van Brussel naar Antwerpen vertrekken, van waar zij zich voor Engeland zullen inschepen.

— De minister van oorlog is bemachtigd om de milicianen van 1864, definitieflijk van de dienstplichtigheid te ontslagen.

BUITENLAND.

Nederland.

Men schrijft uit Helder, 2 maart : De visschers herinneren zich niet, ooit zooveel haring gevangen te hebben als tegenwoordig. Heden kon men, toen de visch werd aangehaald, zich daarvan overtuigen. Eer men het net aan het strand kon sleepen, werden zes groote visschersbooten, ieder 4 a 5 last haring kunnende laden, volgescheept en toen was het wegens de massa haring, die er nog inzate, nog niet mogelijk het net geheel aan strand te sleepen. Ongeveer 100 manden haring zijn met een der Hulsche stoombooten naar Engeland uitgevoerd. De prijs was door den overvloed zeer laag.

Frankrijk.

TUNNEL ONDER ZEE. — Ziehier een merkwaardig en voor iedereen bevatbaar artikel, over den tunnel, die Frankrijk aan Engeland zou verbinden : Tusschen Engeland en Frankrijk stroomt, zoo als men weet, het kanaal. Die beide landen, door

eene diepe zee gescheiden, andermaal rechtstreeks verbinden, is de droom die sedert 1834, menig hoofd heeft bezig gehouden, en waarbij de groote menigte nog ongelukkig het hoofd schudt.

Het woord onmogelijk wordt echter meer en meer uit onze woordenboeken geschrapt, en zeker is dit het geval met het hier besproken vraagpunt : de tunnel van de Fransche naar de Engelsche kust, en onder zee door, is geen droomerig denkbeeld ; het is een gedacht dat op vasten grondslag berust en nu als uitvoerbaar bekend is.

Gezegde betrekking tusschen de twee landen, heeft sedert 1834, reeds meer dan eene verandering ondergaan. Het eerste denkbeeld bestond in het leggen van eene ijzeren buis, op den bodem der zee, door welke de spoorwegtreinen zouden rijden, — daarna dacht men aan eene reusachtige brug ; — verder aan een onmetelijken bak, aan eene kunstmatige landengte, en eindelijk aan het graven van een tunnel onder zee door.

Dit laatste ontwerp, bij hetwelk nu de wetenschap stil staat, is, sedert 1835 zelfs, reeds bestudeerd door M. Thomé de Gamond, die destijds zijn eersten hydrographischen tocht, ter sondering van het Kanaal, anving.

Den 25 november 1873 heeft de Vereeniging der burgerlijke ingenieurs eene vergadering gehouden, waarin over de verschillende plans verslag werd ingediend.

Het eerste plan, door gemelde ingenieur in 1834 voltooid, bestond, zooals hooger gezegd is, in, afdelingsgewijze, plaatijzeren buizen in zee te laten zakken, en binnen deze den muur en het gewelf op te bouwen, die voor de duurzame gemeenschap dienen moesten.

De groote moeilijkheid in dit ontwerp was de oneffenheid van den grondslag der zee, en om te verellenen werd er eene som van 500 miljoen fr. vereischt. Het leggen der buis en 't bemetselen langs de binnenzijde werd op 200 miljoen geschat, een gezamenlijk cijfer van een half milliard.

De scheepvaart beschouwde die soort van afdamming des Kanaals, als een gevaar voor de gaande en komende schepen, eene wezenlijke klip — en het voorwerp werd vaarwel gezegd.

De heer Thomé de Gamond ondernam nu de studie eener brug over zee, een ontwerp dat insgelijks, om reden der hooge kosten verlaten werd. Inderdaad, na vijf verschillende bestudeerde te hebben, verkoos men er eene op granietpijlers rustende ; doch de beraming der onkosten steeg tot niet minder dan 4 milliard.

In 1837 trad de ingenieur met een denkbeeld op, dat, in zekeren zin, praktischer was : hij bepalde er zich bij, het Kanaal tot op eene breedte van 16 kilometers te verkorten. Zoowel van de Fransche als van de Engelsche kust, ging eene landtong uit en 8 kilometers zeewaarts in, en tusschen deze vlotte een onmetelijken bak, geschikt om reizigers en goederen-treinen over te zetten.

De kosten van dit plan werden op 250 miljoen geraamd ; doch het was immers onvolledig ! Het nam de eigenlijke scheepvaart tusschen de twee landen niet weg, en juist om die reden kwam men ten slotte tot den onderaardschen, of zoo men wil onderzeeschen weg.

In 1838 onderzocht men twee jaren lang den toestand van den bodem onder de zee. In 1859 leverde de ingenieur een nieuw plan (de engte van Dover), tot dat hij eindelijk in 1844 een vasten weg voor zijnen tunnel vond, in het overstroomede gedeelte, dat eeuwen herwaarts, Engeland aan het vaste land had verbonden.

De juiste profielen der grondslagen werden in 1831, in de Londensche tentoonstelling, aan het publiek kenbaar gemaakt in 1867 exposeerde de heer Thomé de Gamond zijne plans te Parijs en er vormde zich een comitee uit Engelsch-Fransche ingenieurs, ter onderzoek van het reusachtigste ontwerp, dat de menschelijke geest nog had uitgebroeid.

De tunnel van 1867 volgt de lijn tusschen de Kaap Grisnez en Folkestone, en loopt langs de gekende Varnebank, op welke de ingenieurs een eilandje willen aanleggen, met behulp der grondstoffen, bij het boren van den tunnel, opgeworpen. Dit eilandje bevatte een ontwerp van haven om de scheepvaart met het middengedeelte van den tunnel in betrekking te brengen.

Toen de ingenieur dit deel van zijn plan ontwierp, dacht hij, dat de groote oorlogen tusschen de beschaafde volkeren ten einde waren ; doch toen deze begoocheling was weggeblazen, begreep hij, dat deze of geene mogendheid, door zich van dat eilandje meester te maken, alle betrekkingen tusschen de beide landen zeer gemakkelijk kon afbreken.

Het eilandje werd verlaten en de tunnel zal dus, te midden der zee, geene betrekking meer hebben : geene andere openingen zullen er zijn, dan eene op de Fransche en eene op de Engelsche kust. De tunnel gaat oostwaarts, van Dover in Engeland, om in Frankrijk westwaart van Calais, te recht te komen.

In hoevel tijd zou nu dit reusachtig werk kunnen voltrokken zijn ? Lezer, al begint uw haar ook wat grijs te worden, toch zoudt ge u de aardigheid nog kunnen veroorloven van, onder de zee door, naar Engeland te stoomen. Immers met de Bruntonboormachines zou de boring en de bouw van den tunnel in vier of vijf jaar voltooid zijn.

De kosten van dit werk zouden 200 miljoen belooopen en de opbrengst werd in 1869 op een twintigtal miljoen per jaar berekend. Eene dub-

bele commissie, zoo Engelsche of Fransche, zet nu de studiën voort en men hoort inderdaad met den reusachtigen arbeid aanvang te kunnen maken.

Engeland.

Proces Tichborne.

Men heeft de veroordeeling gemeld van den pretendent in zake Tichborne, zaak die niet minder dan 118 zittingen geduurd heeft. De jurij was zaterdag middag, om 12 uur, na het sluiten der debatten, in de zaal harer beraadslagingen gegaan en kwam om 1 uur 25 minuten terug met een vonnis van plichtigheid.

De voorzitter der jurij. — Wij zijn van gevoelen dat de beschuldigde Roger Tichborne niet is en dat hij Kate Doughy, de nicht van Roger, niet verleid heeft ; wij zijn daarenboven van gevoelen, dat er geen het minste bewijs bestaat dat Roger Tichborne zich ooit zoo plichtig gemaakt hebben aan onbetamelijke daadzaken van gemeenzaamheid jegens zijne nicht, in welke gelegenheid het ook zij ; ook zijn wij van gevoelen dat de beschuldigde Arthur Orton is. De jurij verlangt te verklaren dat de beschuldigingen van omkoopning, samen-zwering en onwettige handeling, die door de vervolgende partij in deze zaak uitgebracht zijn, van allen grond zijn ontbloot, en dat zij zeer sterk de taal en de houding betreunt van den bijzonderste in zijne aanvallen tegen het gedrag van het openbaar ministerie en verscheidene getuigen.

De heer Hawkins vraagt dat de rechtbank terstond haar vonnis zou uitbrengen.

Rechter Mellor neemt het woord.

« Na een proces van ongewone langdurigheid, zegt hij, is de pretendent schuldig bevonden aan de misdaden, aangeduid in de beschuldigingsacte. Deze misdaden verschijnen allen met het eeroofofste karakter, welke het gerecht kan te straffen hebben. De jurij heeft blijken gegeven van een geduld en eene toegevendheid die nooit werden overtroffen en de bewondering opgewekt hebben van den verdediger des beschuldigen zelve. Ik verklaar dat het vonnis, welk de jurij heeft uitgebracht, de algehele goedkeuring der rechtbank heeft. Het zou moeilijk wezen te begrijpen dat al degene, die dit proces gevolgd hebben, niet van hetzelfde gevoelen zouden zijn. Ik betreur dat de wet, die zulke hatelijke misdaden als degenen waarover gij te oordeelen hebt gehad, niet voorzien heeft, mij niet toelaat den schuldige eene strengere straf toe te passen dan degene die ik moet uitspreken. Ik verklaar dus dat de beschuldigde veroordeeld is tot zeven jaren dwangarbeid voor elk der twee misdaden, waaraan hij schuldig is, dat is in het geheel tot veertien jaren dwangarbeid.

De veroordeelde. — Ik vraag om eenige woorden aan de rechtbank te mogen zeggen.

De lord chief justice. — Het is te laat. Men voere den veroordeelde weg.

De veroordeelde, die geenszins ontsteld schijnt te wezen om de veroordeeling die hem trefte, wordt door den eersten deurwaarder der rechtbank weggevoerd. Hij gaat, onder goed geleide door Westminster Hall, langs den bijzonderen gang voorbehouden aan de leden van de Lordskamer ; dan aan eene geheime deur komende die naar buiten leidt, wordt hij in een rijtuig gezet, die hem in vollen ren langs Stamfordstreet en Black Friarsbridge naar de gevangenis van Newgate brengt. De ondergouverneur van de gevangenis wachtte hem ; de tijding der veroordeeling was overigens zoo snel verspreid, dat duizende personen reeds in de omstreken der rechtbank waren gesnelde. De veroordeelde is weggevoerd geworden in het bestuurlijk rijtuig der officieren van politie. De maatregelen der politie waren zoo goed genomen, dat de veroordeelde reeds in de gevangenis was, voor dat het publiek wist dat hij de rechtbank verlaten had. Toen hij te Newgate kwam, om 2 1/2 uur, werd hij terstond in zijne cel geleid, die al in gereedheid was gebracht.

Afrika.

HET LEGER VAN MAROKKO.

De Echo de Oran heeft uit Tanger de volgende beschrijving ontvangen over eene revue, die de nieuwe sultan van Marokko, Muley-Hassan, te Rabat gehouden heeft :

Hetgene in het marokkaansch leger het meest in het oog valt, is de zwarte wacht. Deze soldaten zijn te peerd en rijkelijk op oostersche wijze uitgedoscht. Vroeger had deze zwarte wacht hetzelfde gezag als de Janitsaren te Konstantinopel. Zij benoemde de keizers en stelde deze ook weder af. Heden is dit legioen tot de bediening van eenvoudige ruiters afgeald.

Vervolgens defileerden de voetgangers en dit talrijk gedeelte van het leger hield waarlijk een belachelijk en tevens erbarmelijk tooneel aan.

Noch in de kleerwijze, noch in de wapenen bemerkte men de minste gelijksoortigheid. De minister van oorlog doet de kleedren zijner troepen te Gibraltar of elders koopen. Het grootste gedeelte hunner heeft roode vesten, andere dragen de kleeren van eenen zwaaf of een spaansche kapoot. De broeken zijn voor het grootste gedeelte tot aan de knieën verlodderd en afgescheurd.

Tusschen de wapenen bespeurt men geweren van alle tijdvakken ; patroontessen heeft men niet, sommigen hebben eenen ouden sabel of eene piek.

De artillerie heeft ook hare schilderachtige zijde ; de mannen waaruit dit gedeelte van het leger is samengesteld, zijn bijna allen Spanjaards of Portugezen. Hunne kleedrucht gelijkt wel eenigszins aan die der voortgangers, maar zij zijn niet teemaal zoo slordig.

Bij het marcheeren worden de kamouren geheel uit elkander genomen en door kamelen op den rug gedragen. Men neemt hefboomen mede ten einde de oorlogstuigen, indien zulks noodig is, dienstveerdig te kunnen maken.

Het opmerkelijkste van al, in dit mengelmoes dat zich een leger noemt, is het muziekkorps, hetwelk met 35 tot 40 personen samengesteld is. De speeltuigen zijn dezelfde als die der europesche regementen, en de muziekbestuurder is een Spanjaard, een uitmuntend kunstenaar.

De personen die Muley-Hassan gezien hebben, zeggen dat hij een man is van 52 tot 53 jaren oud, schoon van gelaat en blank van vel, tamelijk zwaarlijvig, noch niet zonder eene zekere majesteit. Hij is gansch in het wit gekleed.

Politiek overzicht.

De Nationale Vergadering van Versailles is in beroering gekomen ten gevolge van een artikel, zaterdag laatst door den Figaro afgekondigd, en waarin eene militaire staatsaanslag gevraagd wordt tegen de republiek.

Frankrijk zoekt zijnen weg, doch weet dien niet te vinden. De Vergadering is verdeeld, de meerderheid onberaden, iedereen verlangt een sterk en duurzaam gouvernement. Men geloofde aanvankelijk aan de kracht van het zeventienjarig beheer, doch de maarschalk Mac-Mahon ontmoet niets dan tegenkanting en kwaden wil. De partijtwisten blijven aanhouden, en terwijl de tijd verspild wordt in parlementaire schermutselingen, zendt het algemeen stemrecht nieuwe radicalen en toekomstige communitaristen naar de Kamer.

De benoeming van den heer Ledru-Rollin heeft in Frankrijk bijna zulken diepen indruk gemaakt als die van den heer Barodet, welke den val des heeren Thiers tot gevolg had ; — zoo waar is het, dat Frankrijk een behoudend gezind land, de opkomst van het grauw vreesd. Met de radicalen zou alles in Frankrijk te herbeginnen zijn, want het land kan niet gered worden tenzij door een bewind, dat levenskracht en invloed bezit, iets wat het radicalisme nooit hebben zal.

Intusschen is men curieus om te weten, wat de Nationale Vergadering tegenover den Figaro doen zal, welks artikel de gewichtigheid eener gebeurtenis heeft.

Bilbao is stellig in de handen der Carlisten. De koningsgezinden van Frankrijk zullen met geestdrijf dezen nieuwen zegenpraal toejuichen van een leger, dat sterk door zijne rechten en door de wettelijkheid van zijne zaak, kloekmoedig voorwaarts streeft en er in gelukt de revolutie te overwinnen.

In de omstreken van Biscaye, Guipuzcoa en van Navarre wappert het koninklijke vaandel op de torens der dorpen en het spaansche volk vervult de kerken, om God over zoo vele weldaden te bedanken.

Eindelijk, eene depeche op het laatste uur ontvangen, meldt ons eene nieuwe reeks overwinningen van Karel VII. Fistabella, Castellote en Fenescola zijn door zijne troepen veroverd.

Lang, zeer lang hield 't Spaansch gouvernement de waarheid verborgen over de ernstige nederlagen welke zijn enig leger in Biscaye onderging.

Eindelijk werd het echter onmogelijk nog meer zand in de oogen van geheel Europa te werpen door deprechen van eigen vinding, waarmede de Gaeceta Official opgevuld was en moest dit dagblad met de waarheid vooruitkomen.

Vandaag is het bevozen dat 't leger van generaal Moriones, dat na talrijke marchen en tegenmarchen den blokus rond Bilbao zou verbroken hebben, er niet in gelukt is, dan zich twee dagen lang door de Carlisten te laten kloppen.

Het aan den Duitschen Rijksdag voorgedragen wetsontwerp betreffende de uit hun ambt ontzette, of wegens onbevoegde uitoefening van functien gestrafte geestelijken, is echt Pruisisch. Daarin wordt onder andere bepaald : dat de regering der Bondsstaten zoodanige geestelijken, bij haar ten lande woonachtig, het staatsburgerschap zal kunnen ontnemen, en hun door de politie het verblijf ter plaatse zal kunnen doen ontzeggen, of hun eene verblijfplaats aanwijzen. Geestelijken, op welke deze bepaling wordt toegepast, zullen niet zonder goedkeuring van den Bondsraad in eenen anderen Duitschen staat het burgerschap kunnen bekomen, of ten verblijve kunnen worden toegelaten.

Er zal dus zelfs geene rechterlijke uitspraak meer noodig zijn, om de vrijheiddoode wet toe te passen. Een dergelijke maatregelen worden door onze Belgische doctrinaire dagbladen toegejuicht !

S^t. Jan de Luz, 3 maart.

Maarschalk Serrano en admiraal Topete zijn te Santander aangekomen. Moriones behoudt dezelfde stellingen die hij had alvorens door de Carlisten verslagen te zijn.

De Carlisten hebben Bilbao gedurende deze laatste zes dagen gebombardeerd.